

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Slovenskej republiky**, za ktorú koná **Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Mierová ul. č. 19, proti žalovaným **1/ R., s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. A. C., advokátkou vo Z., **2/ S., s.r.o.**, so sídlom v B., za účasti vedľajších účastníkov na strane žalobkyne 1/ B. J. 2/ H. P., 3/ L. F., 4/ A. L., 5/ Š. B., 6/ Ing. V. B., 7/ A. G., 8/ K. Š., všetci bytom X.R., **o určenie vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5 C 106/2008, na dovolanie žalovanej 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 13. októbra 2011 sp. zn. 9 Co 359/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Ružomberok uznesením zo 4. augusta 2011 č.k. 5 C 106/2008-275 zastavil konanie voči žalovanej 1/ a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa pôvodne len voči žalovanej 1/ domáhala žalobou určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti – bytového domu súp. č. X. na parc. č. X. v kat. úz. R. Podaním zo 4. júna 2009 žalobkyňa žiadala, aby súd pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalovanej, a to S., s.r.o., so sídlom v B., keď žalobkyňa preverením údajov na Správe katastra R. zistila, že žalovaná (R. s.r.o.) zmluvou o predaji časti podniku, predmetnú nehnuteľnosť previedla na spoločnosť S., s.r.o., pričom zmluva bola na LV č. X. zapísaná pod V.. Na pojednávaní dňa 28. septembra 2010 žalobkyňa návrh na začatie konania voči žalovanej 1/ - R., s.r.o. - zobrala v celom rozsahu späť a žiadala konanie voči nej zastaviť. K vyjadrenému nesúhlasu žalovanej 1/ so späťvzatím žaloby voči nej - z dôvodu vyhlásenia konkurzu na spoločnosť uznesením z 2. septembra 2009 pod č. 6 K 27/2009 právoplatným 25. septembra 2009 - súd prvého stupňa uviedol, že vlastníkom spornej

nehnutelnosti podľa výpisu z LV č. X. Správy katastra R. pre kat. úz. R. je žalovaná 2/ - S., s.r.o., takže predmetom konania nie je majetok podliehajúci konkurzu, v dôsledku čoho by došlo k prerušeniu konania. Keďže žalobkyňa zobrala žalobu proti žalovanej 1/ späť, pričom dôvody jej nesúhlasu nepovažoval súd za tak závažné, pre ktoré by bolo potrebné návrh žalobkyne týkajúci sa späťvzatia žaloby voči žalovanej 1/ zamietnuť, konanie voči žalovanej 1/ s poukazom na ustanovenie § 96 O.s.p. zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovanej 1/ uznesením z 13. októbra 2011 sp. zn. 9 Co 359/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Preskúmaním veci v odvolacom konaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne (§ 219 O.s.p.). Žalobkyňa prejavila svoju vôľu, že berie žalobu voči žalovanej 1/ späť, pričom úvaha súdu o tom, či sa jedná o vážne dôvody nesúhlasu so späťvzatím, ktoré bránia zastaveniu konania, vychádza predovšetkým z predmetu sporu, z preukázania pasívnej legitímácie účastníka, zo záujmu odporcu, aby sa vec vo vzťahu k nemu definitívne rozhodla a rozhodnutie súdu pojednávajúce o určitom práve navrhovateľa uplatnenom vo vzťahu ku konkrétnemu odporcovi založilo vo vzťahu k nemu prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Predmetom tohto konania je žaloba o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, pričom podľa aktuálneho výpisu z listu vlastníctva, vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti je žalovaná 2/. Odvolací súd vyslovil, že žalovaná 1/ nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože na jej právnom postavení sa nič nezmení a morálny záujem (na ktorý poukazuje), nie je pre posúdenie vážnosti dôvodov, pre ktoré so späťvzatím návrhu nesúhlasí, relevantný. Rovnako nepovažoval za dôvodnú tiež námietku, že predmetné nehnuteľnosti údajne patria do majetku podliehajúceho konkurzu úpadcu A., pretože táto spoločnosť nie je účastníkom tohto konania. Dodal, že žalobkyňa požiadala o pripustenie vstupu do konania žalovaného 2/ po zistení, že tento nadobudol predmetnú nehnuteľnosť zmluvou o predaji časti podniku z 2. decembra 2008, uzatvorenou so správcom konkurznej podstaty úpadcu A., v rámci speňažovania konkurznej podstaty tohto úpadcu, pričom späťvzatie žaloby voči žalovanej 1/ bolo iba vyústením tejto právnej skutočnosti.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalovaná 1/ dovolaním, v ktorom navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a tiež odvolacieho súdu. V odôvodnení dovolania uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu napáda v zmysle ustanovenia § 241

ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p., teda z dôvodu, že nebol podaný návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j. že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V odôvodnení svojho dovolania uviedla, že v čase začatia konania boli nehnuteľnosti tvoriace predmet konania majetkom podliehajúcemu konkurzu, patriacemu úpadcovi a žalobkyňa podala návrh na začatie konania voči žalobkyni 1/, ktorá bola evidovaná na príslušnom liste vlastníctva a v čase, kedy už bola prípadná spornosť ohľadom zápisu majetku do konkurznej podstaty úpadcu A. odstránená. Ďalej podrobne rozobrala režim súdnych konaní týkajúcich sa majetku podliehajúceho konkurzu, jednotlivé ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii, z čoho vyvodil, že konanie je postihnuté inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zrejmu nesprávnosť rozhodnutí oboch súdov.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolanie nemá právne opodstatnenie, nakoľko sa opiera iba o údajný vstup spoločnosti A. do konkurzného konania, ktoré bolo spochybnené v rozsahu konkurzného majetku. Uviedla, že pred začatím konkurzného konania žalovaná 1/ prostredníctvom A. predmetný majetok odpredala žalovanej 2/. Tieto fiktívne právne úkony mohli spoločnosti R., s.r.o., S., s.r.o. a A., s.r.o. a neskôr aj X., s.r.o. vykonávať aj z dôvodu, že sú personálne prepojené a tak bolo umožnené aby s predmetným majetkom bolo rôznym spôsobom nakladané (por. unesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co 172/2010). Odvolací súd sa týmito skutočnosťami zaoberal a s jeho závermi sa žalobkyňa stotožňuje.

Žalovaná 2/ a vedľajší účastníci vyjadrenie k dovolaniu nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadla žalovaná 1/ dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd svojím uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v ustanovení § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť dovolania žalovanej 1/ by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Povinnosť odvolacieho súdu skúmať, či nedošlo k vade tejto povahy, vyplýva z § 242 ods. 1 O.s.p. Podľa ustanovenia § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania

podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až d/ a f/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka v dovolaní tvrdí, že konanie je zaťažené vadou v zmysle ustanovenie § 237 písm. e/ O.s.p., t.j, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný.

V predmetnej veci však nebol zistený tvrdý nedostatok návrhu na začatie konania (ako ďalšej podmienky konania, nedostatok ktorej vedie k zastaveniu konania). Súd prvého stupňa totiž v danej veci začal konať na základe návrhu (žaloby) žalobkyne Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky z 1. apríla 2008, doručenej Okresnému súdu Ružomberok 3. apríla 2008 (por. č.l. 1). V tomto prípade z určujúceho – obsahového hľadiska (§ 41 ods. 2 O.s.p. – podľa ktorého každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu) zo strany dovolateľky ani nejde o námietku nedostatku návrhu na začatie konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. e/ O.s.p. (ktorú bližšie v dôvodoch dovolania ani nešpecifikuje), ale o námietku inú, ktorú dovolateľka uvádza vo väzbe na otázku zákonnosti a vecnej správnosti postupu a právnych záverov súdov (ich právneho posúdenia veci), na ktorých v danom prípade založili svoje rozhodnutia.

Za týchto okolností nemožno vyvodiť záver, že konanie je zaťažené vadou v zmysle ustanovenia § 237 písm. e/ O.s.p., t.j., že nebol podaný návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný.

V súvislosti s námietkou dovolateľky, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci treba uviesť, že táto vada je relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), avšak (na rozdiel od väd taxatívne

vymenovaných v § 237 O.s.p.) nezakladá (súčasne) aj prípustnosť dovolania. To isté platí aj o nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené, mohli by mať za následok nanajvýš vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné, ale o taký prípad v danej veci nejde.

Keďže prípustnosť dovolania žalovanej 1/ nemožno vyvodit' z ustanovení § 239 O.s.p. a neboli zistené ani vady konania v zmysle § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni, žalovanej 2/ a vedľajším účastníkom vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej 1/, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v dovolacom konaní si ich náhradu neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júla 2013

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Klaudia Vrauková